

מסטרֵא דיִצְחָק דַּאִיהוּ ראש השָׁנָה, אַתְּמַר בִּיה (שם) וַתְּבֵא אֵלָיו הַיּוֹנָה לְעֵת עֶרֶב, וְדָא עֶרֶב דִּיִּצְחָק, וּמִסְטְרָא דִּצְדִיק אַתְּמַר בֵּיה (שם) וְהִנֵּה עֹלָה זֵית טָרְף בְּפִיה, וַיֵּדַע נֹחַ כִּי קָלוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ, וּבְכָל אֲתֵר דְּלֹא אֲשַׁכַּחַת לְתַתָּא דִּיּוֹקְנָא דְּבַעֲלָה בְּאוּרִיִּתָא, לָא הוּת שְׂרִיא עֲלָה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שם ט) וְלֹא מָצָאָה הַיּוֹנָה מְנוּחַ לְכַף רַגְלָהּ בְּגִלּוּתָא, מִיַּד דְּאֲשַׁכַּחַת בַּעֲלָה לְרַעִיא מְהִימְנָא, שְׂרִיא עֲלֶיהָ וְלֹא חָזַרְתָּ לְתִיבָהּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שם יב) וְלֹא יָסְפָה שׁוּב אֵלָיו עוֹד, וְעַל דָּא אַתְּמַר (שם ב כד) עַל פְּנֵי יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְגוֹמֵר, אִיהִי אַתְּדַבְּקַת בִּיה וְאִיהוּ בְּתָהּ.

בְּתָהּ הוּא זְמַנָּא וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת חַלּוֹן הַתִּיבָה אֲשֶׁר עָשָׂה (שם ח ו), וַנִּפְקוּ כָּלֵהוּ וְאֶזְלוּ לְגַבֵּי יוֹנָה וּבַעֲלָה, וְאַתְּמַר לְגַבֵּי נֹחַ וַיִּפְתַּח נֹחַ, מֵאִי וַיִּפְתַּח נֹחַ, אֶלֶּא רְמִיז וַתִּפְתַּח וַתִּרְאֶהוּ אֶת הַיָּלֵד (שמות ב כד), אַדְנִי שְׁפַתֵי תִפְתָּח, וְדָא יִשְׂרָאֵל דְּפַתְחִין בְּתִיבָתָא בְּבַכְיָה, וּמִיַּד וַתַּחֲמוֹל עֲלָיו.

וְעוֹד שְׂכִינְתָא אַתְּקְרִיאַת חַג, בְּכָל זְמַנִּין וַיִּזְמִין טַבִּין, חַג דְּתַלְתַּת רַגְלִין, דְּאַתְּמַר בְּהוֹן (שמות כג יד) שְׁלֹשׁ (דף טז ע"א) רַגְלִים תַּחֲוֹג לִי בַשָּׁנָה, וּבְגִינָה יִרְאֶה כָּל זְכוּרָה, לְקִיּוּמָא זְכוּר וְשָׂמֹר זְכוּר לְזָכָר וְשָׂמֹר לְנִקְבָּה, כְּלָהוּ אֵלָיו דְּאֶזְלוּ לְאַסְתַּכְלָא (ג"א לְאַתְּכַלָּא) בַּשְׂכִּינְתָא, צְרִיכִין לְמִיָּהֵב לָהּ דִּירוֹנָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (דברים טז טז) וְלֹא יִרְאֶה אֶת פְּנֵי יְהו"ה רִיקָם, וְצָרִיף לְמַחְדֵּי בֵּיה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שם) וְשָׂמַחַת בַּחֲגֵהּ, דַּאִיהִי חֲדוּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא אַתְּקְרִיאַת, וּמָאן דְּאֶזְלוּ לְמַחְמֵי לָהּ צָרִיף לְנִטְרָא גְרַמִּיָּה מְעַצִּיבוּ, דַּאִיהִי לִיִּלִּית חֲשׂוּכָא עֲצָבוֹן שְׂאוֹל טְחוּל, דַּאִיהִי מוּם, וְעֲלִיָּה אַתְּמַר (ויקרא כא יח) כָּל אֲשֶׁר בּוֹ מוּם לֹא יִקְרָב.

אִישׁ כְּמַתְנַת יְדוּ דָא שְׂכִינְתָא עֲלָהּ, דְּעֲלָה אַתְּמַר (משלי כא יד) מִתֵּן בַּסֶּתֶר יִכְפֶּה אָף, בְּגִין דַּאִיהִי סְתִימָא, עוֹלָם הָבֵא קְרִינֵן לָהּ מַתְנָה, וְעֲלָה אַתְּמַר יִשְׂמַח מִשָּׂה כְּמַתְנַת חֶלְקוֹ, בְּגִין דְּמַתַּת אֱלֹהִים הִיא, כְּבַרְכַּת יְהו"ה אֱלֹהֵי"ה אֲשֶׁר נָתַן לָהּ דָא שְׂכִינְתָא תַתָּא, חַד מִסְטְרָא דִּימִנָא בְּרַכָּה, וְחַד מִסְטְרָא דְשְׂמָאֵלָא מַתְנָה.

וְעוֹד שְׂכִינְתָא אִיהִי חֲשִׁבּוֹן תְּקוּפּוֹת וּמַזְלוֹת וּמוֹלְדוֹת וְעַבְדוּרִין, אַרְבַּע תְּקוּפּוֹן דְּאַתְּקְרִיאַן אַרְבַּע תְּקוּפּוֹת, וְלְכָל תְּקוּפָה תַלְתַּת יַרְחִין, וּבְהוֹן תְּרִין עֶשֶׂר מַזְלוֹת, וְאִינּוֹן לְקַבֵּל תְּרִין עֶשֶׂר שְׁבַטִין דִּיִּשְׂרָאֵל, וְכֹלֵא אַתְּקַשֵּׁר בְּתַאי שְׂמָא אַדְנִי, אִיהִי שְׂכִינְתָא תַתָּא, תְּקִיפָא בְּאַרְבַּע תְּקוּפִין, דַּאִינּוֹן מִסְטְרָא דְשְׂמָאֵלָא חֲזַק תְּקִיף, וְאִינּוֹן אַל"ף דַּל"ת נו"ן יו"ה, וְכֹלֵהוּ תְּרִין עֶשֶׂר מַזְלוֹת קָשִׁין מִסְטְרָא דִּדִּין, וּבְגִין דְּמוֹזְנָא קָא אַתִּיא מִנִּיָּהוּ,

אָמְרוּ מְאִרֵי מִתְנִיתֵין קָשִׁין מְזוֹנוֹתָיו שְׁלֵ אָדָם פְּקָרִיעַת יַם סוּף, דְּאִתְקַרַע בְּהוֹן לְתַרְיִן
עֵשֶׁר קָרְעִין.

וְאֵינּוּן אַרְבַּע תְּקוּפוֹת תְּרִין דְּרוּעִין וְתַרְיִן שׁוֹקִין, תְּרִין עֵשֶׁר מְזֻלוֹת תְּרִין עֵשֶׁר פְּרָקִין
דְּאִית בְּהוֹן, וְלִקְבְּלֵיהוּ תְּרִין עֵשֶׁר יֶרְחֵי שְׁתָּא, וְאֵינּוּן ו' ו' רְזָא דְעֵבּוּרָא וְדָא יֶרְחָא תְּלַת
עֵשֶׁר, דָּא א, וְדָא וַא"ו, שְׁתָּא מִתְלַת עֵשֶׁר יֶרְחִין, וּבִיָּה צָרִיךְ לְהַשְׁוֹת שְׁנַת הַחֲמֵה עִם
שְׁנַת הַלְבָנָה, וְלִיְחַדָּא לֹון בְּמַהֲלֵךְ הָאֲמָצְעִי דְאִיהוּ עֲמוּדָא דְאֲמָצְעִיתָא, וְאִם פֶּר נִשׁ
יָדַע לְמַמְנֵי וְלְהַשְׁוֹת שְׁנַת הַחֲמֵה עִם שְׁנַת הַלְבָנָה וְלִיְחַד לֹון, אִיהוּ יָדַע מְתֵי יְהֵא
פְּסַח בְּחֻדְשׁ הָאָבִיב, וּבְדָא יִשְׁוֹן אָבָא וְאֲמָא בְּרָא וּבְרַתָּא, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (דְּבָרִים ד'
ו) וְשִׁמְרַתֶּם וְעִשִׂיתֶם כִּי הִיא חֻמַּתְכֶּם וּבִינְתְּכֶם, וְשִׁמְרַתֶּם וְעִשִׂיתֶם דָּא ו"ה, כִּי הִיא
חֻמַּתְכֶּם וּבִינְתְּכֶם דָּא י"ה וּבְמַה יְהוֹן שְׁוִין אָבָא וְאֲמָא בְּרָא וּבְרַתָּא, בָּא דְהוּא פְּתָרָא
עֲלָאָה, דְּאֲמָרָה סִיְתָרָא עֲלָהּ, אִי אֲפִשֶׁר לְשַׁנֵּי מְלָכִים שְׁיִשְׁתַּמְּשׁוּ בְּכֶתֶר אַחַד, וּבְגִינֵיהּ
אָמְרִין בְּשַׁבַּת וַיִּזְמִין טָבִין וּבְרִישֵׁי יֶרְחִין, כְּתֵר יִתְּנוּ לָךְ יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ מְלָאכִים הַמוֹנֵי
מְעֲלָה, מְלָךְ וּמְלָכוֹת.

וְעוֹד אִיְהִי מְצוֹת שְׁחִיטָה בְּשָׂרָה בְּזָרִים (נ"א בְּנָשִׁים), דְּאֵינּוּן בְּנֵי נָשָׂא דִּדְמֵיין לְבַעֲיָרָן, דְּאֵלִין
דְּלָא מְשַׁתְּדְּלֵי בְּאוּרֵיָתָא צָרִיךְ לְמַעַבְד בְּהוֹן קָרְבָּנֵין דְּצֻלוֹתֵין, דִּיתְקַרִיבוּ לְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, וְאִם מִתְקַרְבִּין בְּצֻלוֹתֵין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְסַבְלִין פְּמָה מְכַתְּשִׁין, הֲדָא
הוּא דְכְּתִיב (תְּהִלִּים מִד כג) כִּי עָלֶיךָ הוֹרֵגְנוּ כָּל הַיּוֹם נִחַשְׁבָּנוּ פְּצֹאן טְבַחָה, אֲתַחֲזִי פְּאֵלוֹ
וּזְבַחַת עָלָיו אֶת עֻלוֹתֶיךָ וְאֶת שְׁלָמֶיךָ וְגוֹמֵר (שְׁמוֹת כ כד), דְּדָא שְׁזִיב לֹון מִמִּיתָה דְּמִלְאָד
הַמּוֹת, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (תְּהִלִּים לו ז) אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יְהו"ה.

וְאֵלִין דְּעוֹבְדֵייהוּ בְּבַעֲיָרָן דְּחַקְלָא דְּאֲכָלִין בְּלָא צֻלוֹתֵין, מִיתְתַּהוֹן יְהֵא בְּבַעֲיָרָן דְּחַקְלָא,
וְשְׁחִיט לֹון מְלָאָד הַמּוֹת מְדָה פְּנֵגְד מְדָה, וְלָא עוֹד אֲלָא בְּסַפִּין פְּגוּם קָא שְׁחִיט לֹון,
וְאִתְקַרִיאוּ נְבֻלָה, וְעֲלִייהוּ אֲתַמֵּר (ישעיה כו יט) נְבֻלָתִי יְקוּמוּן, מֵאִי סַפִּין פְּגוּם דָּא סַמָּא"ל
אֵל אַחַר, סַפִּין פְּגוּם וְדָאִי אֲתַקְרִי, וְאִיְהִי פְּגִימָה סַם הַמּוֹת, טְרִיפָה וּנְבֻלָה. (דף ט ע"ב)
וּכְיוֹן דְּאֲתִייהוּ בִּידֵיהוֹן כְּבֵר קַבִּילוּ עֲנֻשֵׁיהוּ, וּבְגִין דָּא נְבֻלָתִי יְקוּמוּן, וְכָל סִירְכָאן
דְּסַם הַמּוֹת אֵינּוּן רְגָלִין דִּילָהּ, וְעֲלִייהוּ אֲתַמֵּר (משלי ה ה) רְגָלֶיךָ יוֹרְדוֹת מְוֹת וְגוֹמֵר, וְאֵינּוּן
ח"י סְרָכוֹת, עֲלִייהוּ פְּתִיב (בראשית ח כא) וְלָא אוֹסִיף עוֹד לְהַבּוֹת אֶת פֶּל ח"י פְּאֲשֶׁר
עִשִׂיתִי, לְאֵינּוּן דְּמִצְלִין ח"י בְּרָכָאן דְּצֻלוֹתֵין, (וּמָאן גְּרִים דְּמֵי טוֹפְנָא מִתְגַּבְּרִין, מָאן דְּאֵרִיק מֵאִי דְּזָרַע
בְּרִית מִיְלָה בְּנֵדָה שְׁפָחָה גוֹיָה זוֹנָה) וְלְעוֹלָם וּוְרָדָא בְּכָל אֲתַר דְּתַתְּסַרְךָ טְרַפָּה וְאֵינָה חֲתָה, דְּבְכָל
אֲתַר דְּתַתְּסַרְךָ בְּבֵר נִשׁ בְּחוּבִין דִּילָהּ קְטִילַת.

ועוד שכינתא איהי מצות אסיפת נוני ימא דאורייתא, דאתמר בהון דגים וחקגבים אינן טענין שחיטה, ואינן תלמידי דבי רב דמתרבין בימא דאורייתא, דעלייהו אתמר אסיפתן היא המתרת אותן, הדיא הוא דכתיב (במדבר יא כב) יאסף להם ומצא להם, היא המתרת אותם משחיטה ודיאי.

וגדפוי דשכינתא אינן פסוי דם תיה או עוף, דאינן פנפי יונה, ואלין אינן פנפי מצוה, דמכסין על דמיהון, דלא שלטין עליהו פלבין דאינן חציפין, דאינן מלאכי חבלה (ובלהו), ודלא אשתמודעון בהון מארי חובין, (הרי) הדי תדים הוא הנפש, ועפרא דמכסיא עליו רמיז (דברים לב מג) וכפר אדמתו עמו.

ועוד שכינתא איהי בדיקת סימני תיה או עוף, מבני נשא דדמין לחיון ובעירן ועופין, דעלייהו אתמר (שמואל א יד לד) ושחטתם בזה, בדוק כמו זה, דאינן סבלין מכתשין, כמה דאוקמוהו פי עליה הורגנו כל היום (תהלים מד כג), ובכל יומא לא מניחין צלותין, ובדיק לון קודשא בריה הוא בכמה מכתשין, ואמרין זה לזה בעלותין, קודשא בריה הוא פריק לן מדינא דבעירן וחיון דארעא, ואעיל לן למהוי לן חולקא במלאכיא, דאינן חיות הקדש, דקראן זה לזה ואמרין קדוש קדוש קדוש, דא איהו (קדוש) דאתקדש שמייה דקודשא בריה הוא על ידיה, ויהא ליה חולקא ביה.

ועוד ושחטתם בזה דא אל"ף דל"ת נו"ן יו"ה, דביה דן קודשא בריה הוא כל נזיקין, ועל כל אלין דקטלין חד לחבריה, ועל כל אלין דגזלין יהו"ה איהו דן, דאתלבש בתהו ובהו וחשך ותהום, ודן בהון ארבע מיתות בית דין, והא אוקמוהו פלהו באתון, י' גחלת, ו' שלהובא, ה"ה גוונין ונהורין דנורא דא איהו שרפה, (דברים ד כד) פי יהו"ה אלהי"ה אש אוכלה הוא, סקילה בתלת אבנין י' י' י', ואינן יהו"ה כ"ו, וד' אתון י' י' י', הרג בחרבא, י' רישא דחרבא, ו' גופא דחרבא, ה"ה תרין פפיות דילה, חנק ו' (ס"א ג) אתעביד חוט בגוונא דא זרקא ועלה י' דעזקא בחוטא למהוי בריה לה על צנאר, ורזא דמלה (במדבר כו ג) אבינו מת במדבר, מק"ף והול"ף אינן ה"ה, חד מקף ליה וחד הולף, עד דחנקין ליה, ובגין דא אמר קודשא בריה הוא, ראו עתה פי אני אני הוא, אני אמית ואחיה, מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל (דברים לב לט).

ו' עין, גבוה חמשים אמה דא ה' דסקלקת ביי לחמשיין, זרקא קו דחניקת בתלת אתון, דשכינתא תתאה איהי דן ארבע מיתות בית דין, איהי חניקת לחיבא, והרג לון, בשרפה וסקילה, ובגין דא ראו עתה פי אני אני הוא, הדיא הוא דכתיב (ויקרא כו כח)

וְיִסְרְתִי אֶתְכֶם אַף אָנִי וְגוֹמֵר, וּכְמָה דְבִשְׁמִיָּה קָטִיל לְמָאן דְּאֵעְבֵּר עַל כְּרִיתוֹת וּמִיתוֹת
בֵּית דִּין דְּאֹרְיִיתָא, הֲכִי מָסִי וּמְחִיָּה בְּשְׁמִיָּה לְמָאן דְּמְקַיִים לֹון.

וְעוֹד מִצְוֹת גְּזֵלַת הָעֲנִי בְּכַתִּיבָם דָּא שְׂכִינְתָּא, דְּמָאן דְּגָזִיל צְלוֹתָא דְּאִיהִי צְדָקָה לְצַדִּיק
ח"י עֲלָמִין, בְּלִיל ח"י בְּרַכָּאן, כְּאֵלּוּ גָזִיל לִיהַּ חַיִּים דִּילִיָּה דְּאִיהוּ שְׂכִינְתָּא, דְּאֶתְמַר
בָּהּ (קהלת ט ט) רְאֵה חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אֶהְבֶּת, וְכֵן מָאן דְּגָרַע מֵעֲנַג שַׁבָּת, כְּאֵלּוּ גָזִיל
לִיָּה שְׂכִינְתִּיהָ דְּאִיהִי שַׁבָּת פֶּת יְחִידָה, וְדָא גְרַם דְּאֶתְגָּזִילַת מִנְיָה בְּגִלוֹתָא, הֲדָא הוּא
דְּכַתִּיב (ישעיה נ א) וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחְהּ אִמְכֶם, וְתִיּוּבְתָא מְאִי נִיהוּ וְהַשִּׁיב (ד' ט ע"א) אֶת
הַגְּזֵלָה אֲשֶׁר גָּזַל (ויקרא ה כג), דְּיִחְזִיר שְׂכִינְתָּא לְאַתְרָהּ, אוֹ אֶת הָעֵשֶׂק אֲשֶׁר עָשָׂק (שם)
דָּא קוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא דְּאֶתְפָּרַשׁ מִנְיָה, דְּשְׂכִינְתָּא אֶתְקַרִּיאַת מִצְוֹת עֲשֵׂה מְסֻטְרָא
דִּמְיָנָא, וּמִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה מְסֻטְרָא דְּשְׂמָאֲלָא, וְתוֹרָה אֶתְקַרִּיאַת מְסֻטְרָא דְּעִמּוּדָא
דְּאֶמְצֵיִתָּא, וְכָל מָאן דְּגָזִיל אוֹ עָשֶׂק בְּאֹרְיִיתָא, וּבְמִצְוֹת עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה, כְּאֵלּוּ גָזִיל
שְׂכִינְתָּא מְדִרְוּעוּי דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא.

וְכֵן מְסֻטְרָא דִּיסוּד ח"י עֲלָמִין, אֶתְקַרִּיאַת מִצְוֹת כְּרִית מִיָּלָה, מָאן דְּגָזִיל בְּכַרִּית וְאֶפִּיק
זְרָעָא מִיָּנִיה לְרִשּׁוֹ נּוּכְרָאָה, כְּאֵלּוּ אֶפִּיק מְרִשּׁוֹת הַיְחִיד לְרִשּׁוֹת הַרְבִּים, וְגַרְם לְמַהוּי
שְׂכִינְתָּא נְפָקָא מֵאַתְרָהּ דְּאִיהִי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל רִשּׁוֹת הַיְחִיד, וְגָלָה אוֹתָהּ בֵּין אוּמִין דְּעֲלָמָא
דְּאִינוּן רִשּׁוֹת הַרְבִּים, הֲדָא הוּא דְּכַתִּיב (ישעיה נ א) וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחְהּ אִמְכֶם, וּבְגִין דָּא
לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל (שמות כ ז), מָאן שֵׁם יְהוָה דָּא שְׂכִינְתָּא, לְשׂוּא
דָּא עֲבוּדָה זָרָה דְּגֵלַת תַּמָּן.

וְעוֹד אִיהִי תְּשׁוּבָה יוֹם הַכִּפּוּרִים, כְּלִילָא מֵעֲשָׂרַת יְמֵי תְּשׁוּבָה דְּאִינוּן י"ה, יוֹם הַכִּפּוּרִים
דָּא ה' כְּלִילָא מִחֲמֵשׁ צְלוֹתִין, עֲשָׂרַת יְמֵי תְּשׁוּבָה דָּא י', לְקַבֵּל שְׁבִים דָּא ו"ה, כָּל מָאן
דְּחָזַר בְּתִיּוּבְתָא כְּאֵלּוּ חָזַר ו"ה עִם י"ה, וְעַקְרָא לְסַלְקָא כֹּלָא בְּמַחְשְׁבָה דְּאִיהִי יו"ד
ה"א וּא"ו ה"א.

וּגְבוּרָה תַּמָּן סְמָא"ל דְּאִיהוּ יַצַּר הָרַע, וְכָל מָאן דְּיִתְגַּבֵּר עַל יַצְרִיָּה כְּאֵלּוּ תְּוָה מִתְגַּבֵּר
גְּבוּרָה עַל סְמָא"ל בְּדִינָא לְגַבֵּי בְּנוֹי, וּבְגִין דָּא אֶמְרוּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין, אִיזְהוּ גְבוּרַת הַפּוֹבֵשׁ
אֶת יַצְרוֹ, מְאִי הַפּוֹבֵשׁ, כְּמָה דְּאֶתְ אֶמֶר (בראשית א כח) וּכְבִשׁוּהָ, דִּיָּהּ אִיזְהוּ פְּבוּשָׁה תַּחוֹת
יְדֵיהּ, כְּכַלְבָּא דְּאִיהוּ כְּבוּשׁ וְקִשּׁוּר תַּחוֹת יְדֵי דְּבֵר נֶשׁ.

וְצַרִּידָה בְּר נֶשׁ לְקַבֵּלָא עֲלֵיהּ חֲמֵשׁ עֲנוּיִין, בְּגִין עֲנוּיִי דְּגָרִים לְה' זְעִירָא דְּגֵלַת בְּגִלוֹתָא,
וְאֶתְקַרִּיאַת עֲנִיָּה סוּעֵרָה לֹא נּוּחָמָה, וְאָבָא וְאִמָּא אִינוּן נְחִתֵי בִּמְיָנָא וְשְׂמָאֲלָא, לְקַבֵּלָא

בהון ו"ה, דאינון תורה ומצוה, ורזא דמלה ושב ורפא לו (ישעיה ו י), ודא איהו שובה
ישראל עד יהו"ה אלהי"ך (הושע יד ב).

ועוד מצות פריה ורביה דא שכינתא, לא תהו בראה לשבת יצרה (ישעיה מה יח), כל
תלמיד חכם דמנע מינה עונת קריאת שמע כאלו מנע מינה ברכאן מלעילא.

שית סטרין אינון דכלילן באת ו', דאיהו (בראשית א יא) עץ פרי עושה פרי, מאן פרי
דיליה י', דאת ו' איהו ענפא דאילנא, דאתפרש לשית ענפין, ומשית לענפין דלית
לון חושבון, י' איהו איפא על כל ענפא וענפא דאיהו ו'.

קם סבא ואמר רבי חזר בה, אילנא הוא ו', איפא דיליה י' הכי הוא ודאי, אכל
ענפוי לעילא איהו ה' עלאה ושרשוי ה' תתאה, ומאן דאפריש ענפא מיניה דא איהו
מקצין בנטיעות, והכי אתקצין איהו מעלמא דין ומעלמא דאתי.

ועוד מצוה לאתעסקא באורייתא יומם ולילה, הדא הוא דכתיב (יהושע א ח) והגית בו
יומם ולילה, וכי יכיל בר נש לאתעסקא באורייתא בכל יומי וילי כל יומי, והא קודנשא
ברידה הוא לית בא בטרוניא עם פריותיו, אלא כל מאן דקרא קריאת שמע בכל יום
ערב ובקר, כאלו מקיים בו והגית בו יומם ולילה, כל פקודין אית מנייהו דתליין בפרי
אילנא, מנייהו בענפין, מנהון בשרשין, מנהון באילנא, ובגין דא אתקריאת אורייתא
עץ חיים, וכל מאן דאכל מניה ואכל וחי לעולם.

ואית אילנא לתתא, דענפוי ושרשוי וגופא ואיפא דיליה, פלהו סם המות ודא סמא"ל,
מאן דאעבר על אורייתא, אתשקייא מההוא אילנא ואתפרנס מיניה, ועליה אתמר
(בראשית ב יז) כי ביום אכלך ממנו מות תמות, ומסטרא דיליה חיי צער.

ועוד שכינתא איהי מצות העמדת מלפא, הדא הוא דכתיב (דברים יז טו) שום תשים
עליך מלך, וכביכול כל זמנא דלית שכינתא באתרהא לית מלפא, ובגין דשכינתא
איהי מלכות על בר נש, אתמר ביה שום תשים עליך מלך, למחוי ישראל בה פלהו
בני מלכים. (ד"ט ע"ב) דלית מלך בלא מלכות, דבגלותא שפחה תירש גבירתה, ובזמנא
דייתי משיחא אתמר (אסתר א יט) ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה, איהי
מלכותיה, איהי כרסיה, איהי עטרת דיליה, למלפא דאית ליה מאנא דיקר ואיהי
מחבבא לגביה, לזמנין שוי ליה עטרה על רישיה דא תפלין דרישא, לזמנין קשיר
ליה באעבא ודא תפלין דיד, לזמנין שוי ליה תחותיה ואתקרי כרסיא דיליה, לזמנין
עביד מינה לבושא.

וּבְעֵן דְּאִיְהִי מְרַחֵק מִן מַלְכָּא, אַתְמַר בְּמַלְכָּא (ישעיה נ ג) אַלְבִּישׁ שָׁמַיִם קְדְרוֹת,
וְשִׁכְנֵתָא אַמְרַת אַל תְּרַאוּנִי שְׂאֵנִי שְׁחַרְחֹרֶת (שיר א ו), וּבְנֵי נְשָׂא דְּאִינוּן שְׂטִיין מְסַתְּפְלִין
בְּלְבוּשָׂא, וְאַחֲרֵינֵן הָכִי מְסַתְּפְלִין בְּגוּפָא, וּבְגָלוּתָא כְּלָחוּן שְׂטִיין, אַבְל פְּקֻחָא חֲפִימָא
אַסְתַּפֵּל מְלָגָאוּ, וְכַד יְתִי פּוֹרְקָנָא אַתְּפִשֵׁט מְלְבוּשֵׁין דְּקְדְרוּתָא, וְזִרִיק לֹון עַל אוּמִין
דְּעַלְמָא, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (שמות י כב) וַיְהִי חֹשֶׁךְ אַפְלָה וְגוֹמֵר, וְלָכֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה
אוֹר בְּמוֹשְׁבוֹתָם.

דְּבַהּ הוּא זְמַנָּא דְּאַתְלַבֵּשׁ בְּאַלִּין לְבוּשֵׁין, אַתְמַר בֵּיהּ (דברים לב כ) וַיֹּאמֶר אַסְתִּירָה פְּנֵי
מִיָּהֵם, לְבַתֵּר דְּאַתְּפִשֵׁט מְנִיְיָהוּ וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת יְהוָה (שמות יד לא), וְכַל יְנוּקִין אַחֲזִין
לֵיהּ בְּאַצְבָּע, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (שם טו ב) זֶה אֵלֵי וְאַנְוָהוּ, וּבְגָלוּתָא יִשֵּׁת חֹשֶׁךְ סְתָרוֹ
(תהלים יח יב), וּבְגִין דָּא אָמַר דְּנִיָּאֵל (דניאל ב כב), יַדַּע מָה בַּחֲשׂוֹכָא וְנִהוּרָא עֲמִיָּה שְׂרִיָּה,
וּבַהּ הוּא זְמַנָּא דְּאִיְהוּ בַּחֲשׂוֹכָא מְתַלְבֵּשׁ בְּתַהוּ וּבְתַהוּ וּבַחֲשֶׁךְ וּתְהוּם, פְּבִיכּוֹל אַתְּוּן
אִינוּן בְּפְרוּדָא וְלֹא מְתִיחְדִין תַּמּוֹן, וְלְבַתֵּר דְּנִפְיִק מְנִיְיָהוּ, וְהָיָה יְהוָה לְמַלְךְ עַל כָּל
הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה אַחַד וְנִשְׁמוּ אַחַד (זכריה יד ט).

בַּהּ הוּא זְמַנָּא כָּל חִיוֹן יִתְעָרוּן בְּנִגּוּנָא, וְכַנְפֵיהֶם פְּרוּדוֹת מְלַמְעֵלָה לְקַבְּלָא לֵיהּ בְּחֻדָּה,
וּכְלָחוּן יְהוֹן רְצִין וְשָׁבִין בְּנִגּוּנָא, וְשְׁלִיחוּתָא לְגַבֵּיהּ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (יחזקאל א יד) וְהַחִיזוֹת
רְצוּא וְשׁוֹב כְּמִרְאָה הַבּוֹק, לְבִשְׂרָא לְיִשְׂרָאֵל, וּבַהּ הוּא זְמַנָּא הַלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הָאָרֶץ
תַּנִּינִים וְכָל תְּהוּמוֹת וְגוֹמֵר (תהלים קמח ז), פְּלָחוּ לְעֵילָא וּלְתַתָּא מַה דְּאַתְּבְּרִי עַד יִתּוּשׁ
זְעִירָא, כְּלָחוּ מְשַׁבְּחִין לֵיהּ, כִּי מְלָאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת יְהוָה פְּמִים לַיִם מְכַסִּים (ישעיה
יא ט), בַּהּ הוּא זְמַנָּא יִתְקַיִים קְרָא, (צפניה ג ט) כִּי אִזְ אַהֲפֹדֶה אֶל עַמִּים שְׂפָה בְּרוּרָה לְקִרָא
כָּלֵם בְּשֵׁם יְהוָה וְגוֹמֵר.

בַּהּ הוּא זְמַנָּא אַתְבְּנִי בֵיתָא דְּשִׁכְנֵתָא דְּאִיְהִי בֵית הַבְּחִירָה עַל יְדָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָּה
הוּא, דְּאַתְמַר בֵּיהּ (זכריה ב ט) וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ נְאֻם יְהוָה חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב, וְאֲנִי אֶבְנֶה
אִינוּן אַבְנֵין טָבִין דְּאַתְבְּנִי מִיָּנָה, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית ל ג) וְאַבְנֶה גַם אֲנֹכִי מִמֶּנָּה,
נְטִיעִין קְדִישִׁין, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה ס כא) נִצֵּר מְטָעִי מַעֲשֵׂה יָדַי לְהַתְּפָאֵר, וּבְנִינָא
דְּבִי מְקִדְשָׁא תְהֵא בְּנוּיָה מְכַסְפָּא וְדַהֲבָא וְאַבְנֵין יְקִירִין, וְתֵהֵא מְרַקְמָא מְכַל צִיּוּרָא
דְּעוּבְדָא דְּבְרָאשִׁית, וְעֵלָה נִהְרָא יְרוּשָׁלַם דְּלְעֵילָא, לְעֵילָא מְרַקְמָא מְכַל מִינֵי גְוֹנִין
דְּנִהוּרָא, וְרָזָא דְּמָלָה יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שְׁחַבְרָה לָּהּ יְחֻדִיו (תהלים קכב ג), דְּאַנְהָרָא
עַל גְּבוּי.

בההוא זמנא אתקיים בישראל (ישעיה ס כ) לא יבא עוד שמשך, וירחך לא יאסף וגומר, ואתער שיר השירים בעלמא, ואדליק נהורא על זיתא ושרגא, דישראל אינון פתילה, אורייתא משחא, שכינתא שרגא, הדא הוא דכתיב (איוב כט ג) בהלו גרו עלי ראשי, בההוא זמנא אתמר בשכינתא, וחדלצה נעלו (דברים כח ט), נעלו דקודשא בריה הוא, לקיים ביה של נעלה (שמות ג ה), ואתיחד בשכינתיה, דאתקריאת חליצה, ואיהו חלוץ הנעל, ולא צריכין לאתחברא בארץ יבום וחדלצה, דאתמר בה (רות ד ז) וזאת לפנים בישראל וגומר, שלף איש נעלו ונתן לרעהו, מאי נעלו דא פנוי, ההוא דאתמר ביה (שיר ד יב) גן נעול, אתפתח ההוא נעול מפתחא, בגין דלפתח חטאת רובין (בראשית ד ז), אתעבר ההוא חטאת ואתפתח תרעא, הדא הוא דכתיב (תהלים קיח כ) זה השער ליהו"ה, ויחזון תמן שכינתא, דאתמר בה וזאת לפנים בישראל.

דבר אחר וזאת לפנים בישראל על הגאולה ועל התמורה, על הגאולה דא שכינתא עלאה ה' עלאה, ועל התמורה דא שכינתא (דף טא ע"א) תתאה, דאיהי תמורה בההוא דאתמר ביה אל תמירני בו, ואינון ה"ה, וזאת דא בן ובת, ישראל דא אב, ובגין דא לתתא איהו תמורות אתון יהו"ה באדני, אבל לעלמא דאתי לית תמורה, כמה דאוקמוהו מארי מתניתין לא פשאני נכתב אני נקרא, בעולם הזה נכתב ביהו"ה ונקרא באדני, ובעולם הבא נכתב ביהו"ה ונקרא ביהו"ה.

ועוד שלף איש נעלו, דא גופא דאיהי אתתא פלי דיליה, ודא מטטרו"ן, ונתן לרעהו, דלזמנין אשתבח ביה עמודא דאמצעיתא, ולזמנין צדיק, ולזמנין שכינתא עלאה איהי תעודה ביה, ולזמנין שכינתא תתאה היא תמורה ביה, ודא איהו גן נעול, וביה מעין חתום, דאיהי שכינתא, "פלילא מעשור ספירן, י מן מיטטרו"ן.

כל ספירן פועלים ביה בהאי עלמא שפלה, וביה יבום וחדליצה וגט פטורין, וכל אתון ביה אינון תמורת, כגון מצפ"ץ, ואיהו נעילת חגין וזמנין ויזמין טבין, נעילת דלת בפני לזוין, ביזום הפפורים דאיהי עלמא דאתי, לא אתקרי יהו"ה באדני דאיהי דין, ואיהו נעל, נעילת דלת, ואינו נועל הדלת, אלא איהי פתיחא לקבל שבים, ובגין דא יום הפפורים אסור בנעילת הסנדל, דלית יחודא ביה לקודשא בריה הוא ושכינתא, דלזמנין איהי שכינתא, ואסתלק קודשא בריה הוא, ולזמנין קודשא בריה הוא, ואסתלק שכינתא.

ובגין דא עזנת תלמידי חכמים בשבת, דביזמין החול דשליט מטטרו"ן אתמר (יחזקאל מד ב) יהיה סגור שיבת ימי המעשה, ביה איהי סגירא תרעא, וביזום השבת יפתח,

יפתח תרעא, ותפיק מינה שכינתא לאתיחדא עם בעלה, ובההוא זמנא אתקריאת פום מלא, הדא הוא דכתיב (דברים לג כג) ומלא ברפת יהו"ה ים ודרום ירשה, דביזמין דחול אתקריאת יבשה במטטרוין, הדא הוא דכתיב (בראשית א ט) ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה.

ובזמנא דאתמליאת אתמר עלה (תהלים קטז יג) פום ישועות אשא ובשם יהו"ה אקרא, פו"ם איהי אלהים פחשפון, דסליק לחשפון פנוי, במאי אתמליאת באת י, ואתעבידת פוסי רויה, ובגין דא פום צריה עשרה דברים וכו'.

קם רבי שמעון ואמר, אם תחנה עלי מחנה לא ירא לבי, אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח (תהלים כז ג), בזאת בודאי אנא בעינא לאתתקפא, בהאי קרא דדוד, קום דוד הא זאת דילך לגבון, אהרן בהנא קום משנתך הא זאת דילך לגבון, דאתמר בה (ויקרא טו ג) בזאת יבא אהרן אל הקדש, קום רעיא מהימנא לאגנא על זאת דילך, דאתמר בה (דברים ד מד) וזאת התורה אשר שם משה, דהא פמה מארי מגיחי קרבא קא אתיין לאגנא עלה, קומו נביאי קשוט דהא זאת דילכון לגבון, דקא הויתון מתנבאין, עלה אתמר (ירמיה ט כב) אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו וגומר פי אם בזאת, זאת אשיב אל לבי על פן אוחיל לו (איכה ג כא).

קומו אבהן מארי דברית, דהא זאת הפרית דלכון פיננא, דאתמר בה (ויקרא כו מד) ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם וגומר, ובגינה אמר קודשא בריה הוא (שם יב) וזכרתי את בריתי יעקוב, קום שלמה מלכא דאנת שלם דילה, קומו למחוי עזר לגבה בהאי קרבא, נער נער דאנת מארי מפתחן דאוצרון דמלכא, דכל מאני קרבא דמלכא בהון, קום אפתח היכלא, אדנ"י שפתי תפתח, ופי יגיד נשכחוי דמלכא עלאה, דהא היכלא (עלאה) דיליה איהו, טול רשו ואפתח היכלא בגין יקרא דשכינתא.

פתח ואמר זרק"א מק"ה שופ"ר הול"ך סגולת"א, אדהכי הא עולימא קא נחית (רעיא מהימנא פתח רבי שמעון) ואמר, רעיא מהימנא אנת איהו מארי דקירטא, דרעיא דאזיל בעאנא, בגין דובין זאבין וחיוון בישיין דקא אתיין למיכל עאנא. (דף טא ע"ב) ארחא דיליה למחוי קירטא בתדיה לזרקא אבנין לגבייהו, למחוי עאנא נטיר מחיון בישו קום נטיל קירטא בידך, פתח ואמר זרק"א, שכינתא קדישא, אנת הוא קירטא קדישא דקודשא בריה הוא דבך, אודריקו תלת אבנין דאינון סגולת"א, תלת אבנין יקירין דאינון תלת אבהן, ואנת אבן יקרא על פלהו, תנא ברישא דכלהו, עלך אתמר (תהלים קיח כב) אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה, והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה

בית אלהי"ם (בראשית כח כב), אנת הוא דאתמר עלך (דניאל ב לה) אבנא די מחת לעלמא
והות לטור רב ומלאת כל ארעא.

ואיהי תנא פגוונא דא ם ברישא דחוטא דזרק"א, אבנא פלילא ומתעטרא (נ"א מוכללת
ומעוטרת) פאבנא בריש עזקא, וכד אית בישראל משפילים בחכמה דאיהי י' מחשבה
עלאה, ידעין לזרקא לה להאי אבנא דאיהי בת יחידה, לההוא אתר דאתגזרת, בגין
דברתא פאפא אתעבידת, הדא הוא דכתיב (משלי ג ט) יהו"ה בחכמה יסד ארץ, בחכמה
דאיהו אפא יסד ברתא דאיהי ארץ הדום רגליו.

וההוא חוט דילה איהו ו', דאבנא דאיהי תנא עטרה על רישיה, עטרה דספר תורה,
ובגינה אתמר ודאשפתמש בתנא חלה, איהו פתר תורה ודאי, דתלת פתרין אינון, פתר
תורה וכתר פהונה וכתר מלכות, וכתר תורה (נ"א ופתר שם טוב) על גבייהו, והאי אבנא
איהי י' בריש א, ואיהי י' בסופה, עלה אתמר (ישעיה מו י) מגיד מראשית אחרית, ואיהי
(נ"א ואיהו) יו"ד ה"א וא"ו ה"א (נ"א יו"ד ה"י וא"ו ה"י), פליל עשר ספירן, דאינון (ס"א דאיהו)
נעוץ סופן בתחלתן ותחלתן בסופן.

קמו פלהו מארי מתיבתא ואמרו, רעיא מהימנא פמה אנת תקיף לזרקא אבנא, דהא
מטא לאתר דלית מאן דיידע אתרהא, ומלאכין קדישין שאלין בגינהא איה מקום
כבודו להעריעו, דלית מאן דיידע מקומו, פד סלקא לעילא באתר דזריקת לה, עד
דאמרין פלהו (יחזקאל ג יב) ברוך כבוד יהו"ה ממקומו, ואף על גב דאיהי זעירא לתתא,
לעילא לית לה סוף.

מאן יכיל לאגחא קרבא באתר דאנת תמן, פאבנא זעירא דזריקת אזדעעו רקייעין עד
אין סוף, ומלאכין עד אין תכלית, וכל מארי מתיבתא פלהו אזדעעו ונפלו בנפילת
אפים, מקיומיהו קדמהא, ואמרו וכי באבנא זעירא האי, כל שפן מאן יגיה עמו
בסייפא, דאתמר ביה (תהלים קמט ו) רוממות א"ל בגרונם וחרב פיפיות בידם, דאיהי
קריאת שמע, חרבא דילך דאנת תקינת לך (נ"א לה), דבה קטילת למצרי, הדא הוא
דכתיב (שמות ב יב) ויפן כה וכה וגומר ויד את המצרי, כ"ה וכ"ה סלקין לחמשין אתון,
דמיחדין בהון לקודשא בריך הוא פעמים, שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחא,
דאית בהון כ"ה אתון תרין זמנין, וסלקין לחמשין תרעין דבינה, דאיהי ח' תמינאה
מעשר ספירן מתתאה ולעילא.

י' רישא דתרבא, ו' גופא דתרבא, תריין פפיות דילה ה"ה, גרתקא דתרבא אהי"ה,
והכי לתתא גרתקא דהאי תרבא אדנ"י, ואיהו יאהדונה"י לתתא, יאההויה"ה לעילא,
(ג"א י"ה"ו ה"ה"ו י"ה"ה), ורזא דמלה (שמות טו א) אז ישיר משה תמניא אתון בחיבורא לעילא,
(ישעיה נח ט) א"ז תקרא ויהו"ה יענה לתתא, ומאן יכיל ברומחא דילך דאיהו רמ"ח
תיבין דקריאת שמע, אגח קרבא לרבי שמעון וחרוי, נחזי מאי ניהו חילא ותקיפו
דיליה, דהא איהו אתער עלאין ותתאין, ויזדעזעו כל עלמין עלאין ותתאין ובאומא
לכל חיילין לעילא ותתא למחוי בעזריה, אגח ליה. קום רבי שמעון זריז גרמך במאני
קרבא דילך, נחזי מאי תקיפו וגבורה דילך.

קום רבי שמעון פתח ואמר, זרק"א מן"י שופ"ר הול"ך סגולת"א, קום ונטיל תלת אבנין
דאינון י"י, ואבנא עלאה דאיהי בקירטא, תגא בחוטא הא ארבע, דאנון ארבעין,
וחוט דסיתרא (ג"א דסחרא) עלה הינו ב', ורזא דמלה בראשית ב' ראשית, האי נקודה
(דף טב ע"א) עלה אתמר בעשרה מאמרות נברא העולם מאי ב' ההוא חוט דאסחר עלה,
והאי נקודה אית לה רישא ואמצעיתא וסופא, ואתעבדת תלת יודין י"י, דסלקין
לתלתין, וההוא חוט ב' תלתין ותריין, תגא דעל חוט י', והא ארבעין ותריין, לקבל
ל"ב אלהים, ועשר אמירן דאתברי בהון שמיא וארעא וכל חיליהון, (וירא אלהים
את כל אשר עשה, דאיהו רזא וירא מלאך יהו"ה אליו בלפת אש, בלפת דאורייתא
ודא איהו כי יום נקם בלב", ובהון פועלים ארבעין ותריין אתון דיהו"ה, ורזא דמלה
פתחו לי שערי צדק אב"א ב"ם אודה י"ה, וכלהון אתפלילן בבאר שבע, דא אב"ג
ית"ץ וחרוי).

אמרו ליה מארי מתניתין, רבי רבי פמה תקיפין אבנין דזריקת, דאזדעזעו בהון שמיא
וארעא, וחייון ובעירן ועופין בלהו ברחו, ומנהון נפלו לארעא, וכרסמייא יקירא ומלאכין
ואופנים בלהו אזדעזעו מאבנין דילך, ואלין אינון ארבעה טורי אבן, דכלהו חד.

זכאה איהו מאן דאפיק אבנין אלין שלמין בצלותיה, בארבע צלותין עם צלותא
דמוסר, דעלייהו אתמר (דברים כו ו) אבנים שלמות תבנה, ואית אבן דאורייתא, דאתמר
בה (בראשית כח כב) והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים, דאיהי מסטרא
דעמודא דאמצעיתא, דאתמר ביה (דברים ד מד) וזאת התורה אשר שם משה, דאיהו
דיוקנא דיליה.

ואלין אבנין בלהו חד, מלכות קדישא איהי מסטרא דשמאלא, אתמר בה (שם כה א) אבן
שלמה וצדק יהיה לה, והאי איהי (דניאל ב לה) אבנא די מחת לצלמא דתות לטור רב

וּמְלֵאת כָּל אֶרְעָא, מֵאֵי וּמְלֵאת כָּל אֶרְעָא, אֶלְא בְּגִינָה אֶתְמַר (ישעיה ו ג) מְלֵא כָּל הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ, וְעֵלָה אֶתְמַר (זכריה ג ט) עַל אֶבֶן אַחַת שְׁבַעַה עֵינַיִם, דְּאֵינֹן שְׁבַעַה רוּעֵין קְדִישִׁין,
וְאֵינֹן שְׁבַע דְּכוּרִין וְשְׁבַע נְוֻקְבִין, כְּלָהוּ כְּלִילָן בְּהַ וְרִזָּא דְּמִלְּה שְׁבַעַה וְשְׁבַעַה מוּצָקוֹת.
וְהֵאֵי אֶבֶן אִיהִי חֲמִשָּׁה אַבְנֵין דְּשׁוּי דָּוִד בְּקִירְטָא וְאֶתְעֵבִידוּ כְּלָהוּ חָד, הִדָּא הוּא דְּכִתִּיב
(שמואל א ו יז) וַיִּקַּח דָּוִד חֲמִשָּׁה חֲלוּקֵי אַבְנִים מִן הַנַּחַל, וְאֵינֹן גְּדוּלָה גְּבוּרָה תְּפִאָרַת נְצַח
הוּד, דְּבַהוֹן שְׁבַח דָּוִד לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאָמַר (דה"י א כט) לֵךְ יְהוָה הַגְּדוּלָה וְהַגְּבוּרָה
וְגוֹמַר, וְאֵלִין חֲמִשָּׁה חֲלוּקֵי אַבְנִים נְטִיל לֹון מִן הַנַּחַל דְּאִיהוּ יְסוּד ח"י עֲלָמִין, וְכַד
שׁוּי לֹון בְּקִירְטָא דְּאִיהִי מְלָכוֹת קְדִישָׁא, אֶתְעֵבִידוּ בְּהַ חָד, וְטַבַּע בְּמַצְחָא דְּפִלְשֶׁתָּא
וְקַטִּיל לִיהַ.

וְאֵינֹן חֲמִשָּׁה אַבְנֵין דְּאֵינֹן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה, וְכַד שׁוּי לֹון בְּקִירְטָא
דְּאִיהִי שְׁפָה דְּפוּמָא צְרִיךְ לְמַעַבְדַּ לֹון בְּהַ כְּלָהוּ אַחַד, דְּבִזְמָנָא דִּנְצַח בְּהַ קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא כָּל אוּמִין דְּעֲלָמָא יִתְקַיִים בְּהוֹן כִּי אִזְ אַהֲפוּךְ אֶל עַמִּים שְׁפָה בְּרוּרָה לְקִרָא
כְּלָם בְּשֵׁם יְהוָה לְעַבְדוֹ שְׁכֵם אַחַד (צפניה ג ט), וְהֵאֵי שְׁפָה וְהֵאֵי דְּאֵי שְׁכִינָה, דְּהִכִּי
סְלִיקַת בְּחוּשְׁבֹן שְׁפָה, בְּגִין חִי כָּל אוּמִין דְּעֲלָמָא עֲתִידִין לְאַשְׁתַּעֲבָדָא תַּחוּת יְדֵהָ,
וְלְאַמְלָכָא לָהּ עַלֵּיהוּ בְּיוּמִין דְּמַלְכָּא מְשִׁיחָא, לְקַיִים מַה דְּאֶתְמַר בְּהַ (תהלים קג יט)
וּמְלָכוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה.

וְכַאֲהֵא אִיהוּ מָאן דְּנָטִיר הֵאֵי אֱמוּנָה בְּלִבֵּיהּ וּבְפוּמֵיהּ דְּיְהוָה אִיהִי אֱמוּנָה דְּיִשְׂרָאֵל,
וְאִיהִי יְחוּדָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְהַ מְיַחֲדִין יִשְׂרָאֵל לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תְּרִין זְמַנִּין
בְּכָל יוּמָא, וְזַכָּאָה אִיהוּ מָאן דְּאִיהִי בְּאֱמוּנָה אֲתוּ בְּגִלוּתָא, דְּלֵא דְּחִיל מַעֲלָאִין וְתַתְּאִין,
דְּבְּגִינָה אֶתְמַר לְאָדָם (בראשית ב טו) וַיִּנְיַחְהוּ בְּגֵן עֵדֶן לְעַבְדָּהּ וּלְשֹׁמְרָהּ, לְעַבְדָּהּ בְּפִקּוּדֵין
דְּעֵשָׂה, וּלְשֹׁמְרָהּ בְּפִקּוּדֵין דְּלֵא תַעֲשֶׂה, בְּגִין דְּאִיהִי ג"ן סְדָרִים דְּאוּרֵייתָא, וְאִיהִי עֵהוּנָא
דְּאוּרֵייתָא, מֵאֵי אוּרֵייתָא עֵמוּדָא דְּאֶמְצַעִיתָא, אִיהִי גַן דִּילֵיהּ, וְעֵדֶן דִּילֵיהּ.